

125 – Passerau

Il est Bel et Bon

I est bel est bon, bon, bon, commère, mon mari, Il était deux femmes toutes d'un pays, Disant l'une à l'autre avez bon mari? Il ne me courrouce ne me bat aussi. Il fait le ménage, Il donne aux poulaillies, Et je prends mes plaisirs. Commère c'est pour rire Quand les poulaillies crient: Co, co, co, co, de, petite coquette, qu'est ceci?	“moet je horen, mijn man is een knappe, goede vent” Er waren twee vrouwen van het platteland, Zegt de een tegen de ander: “Heb jij een goede man?” “Hij maakt me niet boos, hij slaat me ook niet. Hij zorgt voor het huishouden, hij voert de hennen en ik neem mijn pleziertjes. Is het niet om te lachen, beste, wanneer de jonge hennen tokken: Co, co, co, kleine flirt, wat is dat toch?”
--	---